

Plenarforsamlingen vedtog den 14. december 1970 begge resolutioner. Resolutionen vedrørende samtlige områder blev vedtaget med 94 stemmer for, 1 imod (Storbritannien), medens 20 afstod. Forud for afstemningen anmodede Storbritannien, som i udvalget, om særskilt afstemning på dele af titlen og 1. præambulære paragraf. Resolutionens forslagsstillere modsatte sig ikke sær-afstemning. Med 82 stemmer for, 15 imod (vestlige, herunder de nordiske lande), medens 18 afstod, besluttedes det at bibeholde den forelagte titel og præambulære 1 (Res. 2709 (XXV)).

Resolutionsforslaget vedrørende de associerede stater i Det karibiske Hav blev vedtaget med 103 stemmer for, ingen imod, medens 11 afstod (Res. 2710 (XXV)).

Spansk Sahara.

Spansk Sahara behandledes i 4. udvalgs generaldebat vedrørende alle kolonispørgsmål undtagen Namibia, Sydrhodesia og Portugals kolonier, men gav kun anledning til bemærkninger fra de implicerede parter, Algeriet, Marokko, Mauritania og Spanien.

Vedrørende faktiske oplysninger om området henvises til beretningen til Folketinget om 23. samling, side 137-138.

Tonen i de algeriske, marokkanske og mauritanske indlæg blev forsøgt holdt venskabelig med henvisninger til betydningen af landenes traditionelle og kulturelle bånd til Spanien. De tre lande fandt at Spanien ikke længere have nogen grund til at udsætte afkoloniseringen. Der burde afholdes folkeafstemning overvåget af FN for at give befolkningen ret til selv at bestemme deres fremtidige status. I september 1970 havde statsoverhovederne i Algeriet, Marokko og Mauritania efter et møde i Nouadibou, Mauritania, meddelt, at de ville intensivere deres nære samarbejde med henblik på at fremskynde Spansk Saharas afkolonisering i overensstemmelse med FN-resolutionerne. Et udvalg var nedsat for at følge afkoloniseringsprocessen i området. Spanien forsikrede, at befolkningen ville få lejlighed til at træffe bestemmelse om dets egen fremtid så snart det ønskede, og at endog spaniere, der var født i området, ikke skulle deltage i folkeafstemningen, der ville blive afholdt un-

der FN-opsyn. Der blev ikke nævnt noget om, hvornår folkeafstemningen kunne ventes.

Den 10. december 1970 vedtog 4. udvalg et afro-asiatiske resolutionsforslag, der i sin operative del *bekræfter* befolkningens ret til selvbestemmelse (oper. 1), *godkender* koloniudvalgets rapport (oper. 2), *beklager*, at det endnu ikke har været muligt at afholde de konsultationer, den administrerende magt skulle holde med de pågældende regeringer i forbindelse med afholdelsen af en folkeafstemning (oper. 3), *erklærer*, at den fortsatte eksistens af en kolonisation i området for-sinker stabiliteten og harmonien i Nordvest-Afrika (oper. 4), *beklager* de blodige incidenter i området i juni 1970 og anmoder den spanske regering om i overensstemmelse med dets pligter og dets ansvar som administrerende magt at tage effektive skridt til skabelse af en atmosfære af detente nødvendig for afholdelse af folkeafstemning (oper. 5). Resolutionen *opfordrer* den administrerende magt til snarest i overensstemmelse med den indfødte befolknings aspirationer og i konsultation med Marokkos og Mauritanias regeringer og enhver anden interesse-ret part at fortsætte fremgangsmåden for afholdelse af en folkeafstemning under FNs auspicer med henblik på selvbestemmelsesrettens udøvelse og til dette formål tage visse konkrete skridt (jfr. herved beretningen til Folketinget om 23. samling, side 138) (oper. 6), *anmoder* alle stater om at afholde sig fra investeringer i området, *bekræfter* anerkendelsen af befolkningens ret til at kæmpe for selvbestemmelsesretten (oper. 7) og *anmoder* alle stater om at yde det al nødvendige bistand (oper. 8). Endelig *anmodes* den administrerende magt om at respektere og gennemføre relevante generalforsamlings-resolutioner (oper. 9), og generalsekretæren *anmodes* om øjeblikkeligt i konsultation med den administrerende magt og koloniudvalget at udpege en besøgsmission, der skal anbefale praktiske skridt til gennemførelse af generalforsamlingens resolutioner og udstrækningen af FNs deltagelse i forberedelsen og overvågelsen af folkeafstemningen (oper. 10).

Vedtagelsen i 4. udvalg fandt sted med 86 stemmer for (bl. a. vestlige, herunder de nordiske lande), igen imod, medens 12 afstod (Australien, Belgien, Canada, Frankrig,